

Lezing 17 april 2019 Ineke Noordhof “Schaduwkust”

De lezing van woensdag 17 april door Ineke Noordhoff deed de beneden zaal van Vita Nova helemaal vollopen, het viel de bestuursleden van de Historische Vereniging, die deze lezing organiseerde, op dat er veel bezoekers waren van buiten Middelstum en mede daardoor was de voldoening groot bij het bestuur. Na zijn openingswoord had de voorzitter een attentie voor Ineke meegebracht ze kreeg de promotie affiche van haar lezing uitgereikt met de reden dat de posters van de Historische Vereniging er altijd gelikt uitzien en in de toekomst weleens tot een collectors item kunnen gaan behoren.

Na een uitgebreide inleiding over haar zelf en hoe zij de verandering in haar leven heeft ondervonden gaat ze over tot de uitleg hoe haar boek “Schaduwkust” tot stand is gekomen.

Aan de hand van een PowerPoint neemt ze de bezoekers eerst mee naar een veenkoepel van rond 1650 in midden Groningen en beland zo bij het ontstaan en weer verdwijnen van de wierden.

Ze vertelt over de Fam. Sijpkens met daarbij een foto van Jacob en Klazien, de 1e generatie rijke boeren en jaren later Job en Klazina, de namen bleven in tijd vrijwel gelijk van vader op zoon en van moeder op dochter en was er een periode van grote welvaart, ze hadden veel arbeiders aan het werk en lieten hun welvaart zien door een tennisbaan bij hun boerderij aan te leggen.

Maar het was niet altijd voorspoed bij de generaties Sijpkens, het boerenbedrijf op orde houden was een hele opgave en men moest op de duur stukken land verkopen om het hoofd boven water te kunnen houden.

Toen het Lauwersmeer op 23 mei 1969 werd afgesloten liep de grens net naast het erf van boer Sijpkens, dit had grote gevolgen, door het beleid van toen veranderde de kustlijn en kwam vooral het toerisme vanuit Duitsland op gang. Klaas Sijpkens heeft uiteindelijk het toerisme omarmd en was het een heel gedoe met de overdracht van de boerderij. Uiteindelijk werd de boerderij verkocht maar hun wit huisje bij de dijk werd aangehouden. Nu kan de toerist hier verblijven en de kwelders bezoeken.

Ineke besluit met de verandering die in de toekomst misschien nog wel eens kan komen doordat een fanatieke commissie in Holwerd in de toekomst graag bekendheid wil krijgen door hun plannen te verwezenlijken en dat het de naamsbekendheid mag krijgen als “Holwerd aan Zee”